

РЕШЕНИЕ

№ 848

гр. София, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11022** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от Председателя на Комисия за противодействие на корупцията, чрез юрк. Ц., срещу Решение от 19.09.2023г. по НАХД № 16683/2022г. на СРС, 1 състав, с което на основание чл.63, ал.2, т.2 ЗАНН е отменено наказателното постановление № НП-103/24.08.2022г. издадено от председател на КПКОНПИ и е предупреден нарушителят И. К. И., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Касаторът оспорва решаващия извод на СРС, че е налице маловажен случай на извършено административно нарушение, като изтъква формалния характер на нарушението, особената важност на засегнатите обществени отношения, както и периодът на забава при подаването на декларацията от над два месеца. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

Касационната страна - И. К. И. оспорва жалбата и прави искане решението да бъде оставено в сила.

Съдът е сезиран и с частна жалба подадена от И. К. И., чрез адв. Г. Т., срещу определение от 01.11.2023г. по НАХД № 16683/2022г. на СРС, 1 състав, с което е

оставено без уважение искането за изменение на решението в частта за разноските. Жалбоподателят поддържа, че с оглед изхода на спора и отмяната на атакувания акт му се следват направените по делото разноски, като изводът, че случаят е маловажен е следвало да бъде направен от АНО още в хода на преписката пред него.

Постъпил е отговор на частната жалба от председателя на КПКОНПИ, чрез неговия пълномощник, с който същата се оспорва.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е основателна и решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, след анализ и оценка на събраните пред СРС доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

СРС е сезиран с редовна и допустима жалба подадена от И. К. И. срещу наказателното постановление № НП-103/24.08.2022г. издадено от председател на КПКОНПИ, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева, на основание чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ (в ред. ДВ бр. 12 от 12.02.2021 г.) за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.2, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ (в ред. ДВ бр. 12 от 12.02.2021 г.). В жалбата си санкционираното лице е възразило, че не е извършил нарушение, тъй като към 21.01.2022г. е бил освободен от заеманата длъжност заместник-областен управител на област П., за което е подал имуществена декларация по чл.37, вр. чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ с вх.№ 31F42319. Към 17.05.2022г., не е заемал длъжност, за която да е задължен да подава ежегодна декларация по чл.38, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ, с оглед на което и поддържа да не е извършено соченото в НП нарушение.

Посочените в обжалваното НП обстоятелства, послужили като основание за издаването му са, че на 17.05.2022г. е направена проверка в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси по чл.37, ал.1, т. 1-11 от ЗПКОНПИ, във връзка с чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ през предходната календарна година в срок до 15-ти май на текущата година. Посочено е, че при проверката е установено, че И. К. И., заместник-областен управител на област П., не е подал в законоустановения срок – 16-ти май на текущата 2022г., декларация за придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина през предходната 2021г., с което на 17.05.2022г. е нарушена разпоредбата на чл.38, ал.1, т.2, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. Отражено е, че такава декларация е подадена на 20.07.2021г. след съставяне и връчване на АУАН, но с оглед закъснението от 2 месеца и 4 дни, следва да бъде наложено наказанието по чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ.

Първоинстанционният съд след като е събрал относимите доказателства е установил, че на 21.02.2022г. с контролно число 31F42319 И. К. И. на длъжност „зам.областен управител“ е подал декларация за имущество и интереси поради освобождаване на длъжността. При тези данни, след като жалбоподателят е декларирал имуществото си и няма данни за укриване, СРС е приел, че макар и от формална страна да е осъществен съставът на описаното в НП нарушение, е налице маловажен случай на административно нарушение, с оглед на което на основание чл.63, ал.2, т.2 ЗАНН е отменил наказателното постановление и е предупредил нарушителя.

Настоящата инстанция с оглед така установената фактическа обстановка, която не е оспорва в процеса намира, че жалбоподателят не е извършил административното

нарушение за което е издадено обжалваното от него наказателно постановление.

Нормата на чл.38, ал.1 ЗПКОНПИ (в относимата ред. ДВ бр. 12 от 12.02.2021 г.), урежда задължението декларация за имущество и интереси да се подава: т.1. в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност; т.2. ежегодно до 15 май – за предходната календарна година; т.3. в едномесечен срок от освобождаване на длъжността и т.4 - в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3. В настоящия случай по делото не се оспорва, че декларацията за имущество и интереси по чл.38, ал.1 ЗПКОНПИ е подадена от И. К. И. в законоустановения срок по чл.38, ал.1, т.3 – в едномесечен срок от освобождаване на длъжността, която е заемал – заместник-областен управител на област П.. Декларацията е подадена на 21.02.2022г. и е получила контролно число 31F42319. Тези обстоятелства – че към 21.02.2022г. И. И. е бил освободен от заеманата длъжност и е подал декларацията, не се оспорват от АНО. С подаването в законоустановения срок по чл.38, ал.1, т.3 ЗПКОНПИ на декларацията за имущество и интереси, за лицето възниква единствено задължението по чл.38, ал.1, т.4 от ЗПКОНПИ, да подаде следваща декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията при освобождаването от длъжност. След подаване на декларация за имущество и интереси поради освобождаване от длъжност, за лицето не съществува задължение да продължи да подава ежегодни декларации за предходната календарна година, а е задължено да подаде декларация след изтичане на една година от подаването на декларацията при освобождаване от длъжността. В случая към датата на съставяне на АУАН и НП, АНО не е съобразил, че към 15.05.2022г. И. К. И. вече не е заемал висша публична длъжност, с оглед на което и няма задължение да подава декларация в срока по чл.38, ал., т.2 ЗПКОНПИ, след като не се спори, че е подал декларация за имущество и интереси в срока по чл.38, ал.1, т.3 ЗПКОНПИ. В тази връзка не е налице съставът на нарушението по чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ, който предвижда да се наказва с глоба лице заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок. В случая, декларацията за имущество и интереси е подадена в законоустановения срок по чл.38, ал.1, т.3 ЗПКОНПИ на 21.02.2022г. Към 15.05.2022г., за И. К. И. не е имало задължение да подава ежегодна декларация, тъй като към тази дата вече не е заемал висша публична длъжност. За него има задължение да подаде декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от изтичане на една година от подаването на предходната декларация, тоест до 21.03.2023г. Тези обстоятелства не са съобразени от АНО и незаконосъобразно е издадено обжалваното НП без да са били налице материалноправните предпоставки за това. Касационната инстанция на основание чл.218, ал.2 АПК, приложим на основание чл.63в ЗАНН, следи служебно за съответствието на решението с материалния закон. С решението неправилно е приложена разпоредбата на чл.28 ЗАНН, тъй като не е извършено описаното в НП административно нарушение. По тези съображения решението на СРС следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено ново, с което да се отмени обжалваното НП.

С оглед изхода на делото, право на разноски има И. К. И. на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, в размер на 500 лева – платено адвокатско възнаграждение съгласно приложения пред СРС договор за правна защита и съдействие от 21.12.2022г. В тази връзка, се явява основателна подадената от него частна жалба и определени от 01.11.2023г. по НАХД № 16683/2022г. на СРС, 1 състав,

следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 19.09.2023г. постановено по НАХД № 16683/2022г. на СРС, 1 състав, както и определение от 01.11.2023г. по НАХД № 16683/2022г. на СРС, 1 състав, като ВМЕСТО ТЯХ ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ по жалба на И. К. И., наказателното постановление № НП-103/24.08.2022г. издадено от председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията, да заплати на И. К. И. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, сумата от 500 лева – съдебни разноси.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.